

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2032/2020
10.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., против тужене Републике Србије, Војска Републике Србије, коју заступа Војно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4711/19 од 24.10.2019. године, у седници од 10.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4711/19 од 24.10.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4711/19 од 24.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 1651/17 од 02.08.2019. године, ставом првим изреке тужена је обавезана да тужиоцима накнади материјалну штету у износу од 2.191.023,00 динара и да им накнади нематеријалну штету због претрпљених душевних болова услед смрти блиског лица, по 890.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 574.200,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4711/19 од 24.10.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, заступник тужене је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11.. 87/18). Наиме, уз

ревизију нису приложене другачије судске одлуке у погледу примене чл. 193. и 201. Закона о облигационим односима, у погледу чије примене постоји уједначена судска пракса. Зато је одлучено као у ставу првом одлуке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 08.02.2017. године тужиоци су тражили накнаду штете, укупно 4.660.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да тужиоци у овој парници нису нужни јединствени супарничари, те да ни за једног од тужилаца вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић